

Kérem ezért, hogy utóbbi kiállítás ügyében határozni szíveskedjék és amennyiben ez még lehetséges, kérem annak engedélyezését, hogy Kovács Margitnak kiállításra szánt munkái e bútorokkal együtt szállíttassanak ide.

MOL XIX-J-1-k 31. doboz 18/e (eredeti)

381. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. november 29.)

Tisztelettel jelentem Miniszter Úrnak, hogy a fenti tárgyban jelentettek kiegészítése és további megvilágítása céljából, csatoltan felterjesztem a kulturális attasénak Gerlőczy úrral folytatott megbeszéléséről készült feljegyzését, amely egy Párizsban rendezendő Csontváry-kiállítás feltételeit bővebben ismerteti.¹

Véleményem szerint célszerű volna Csontváry műveivel egyidejűleg más magyar neves festők (pl. Rippl-Rónai) műveit is kiállítani, tekintettel arra, hogy ez többletköltséget nem jelent és ugyanakkor a kiállítás hatásosságát fokozza.

MOL XIX-J-1-k 31. doboz 18/e (eredeti)

¹ Beck András már 1946 végén javasolta a dobozban fellelhető iratok tanúsága szerint egy párizsi Csontváry-kiállítás megrendezését. Az ajánlattal Auer is foglalkozott, de nem történt semmi. Szabó Zoltán mellékelte november 27-i feljegyzésében közli, hogy felkereste őt az átutazóban Párizsban tartózkodó Gerlőczy Zsigmond, számos Csontváry-festmény tulajdonosa, és minden ellenszolgáltatás nélkül felajánlotta a képeket egy párizsi kiállítás megrendezésére, sőt ezen túl azt is, hogy miután a párizsi követségen egy modern magyar képet sem látott, kölcsönöz tartósan néhány képet a követségnek reprezentáció céljára és azért, hogy megfigyelhessék, milyen hatást gyakorolnak a Csontváry-képek a hozzáértő francia látogatókra. Szívesen ad a követségnek néhány példányt régi Csontváry-kötetéből és bemutatható fotókat is. 1948. január 10-én a Művészeti Tanács hozzájárulását adta a kiállítás megrendezéséhez, sőt a kezdeményezés hírére az Iparművészeti Múzeum felajánlotta egy Kovács Margit-kiállítás megrendezését.

382. KÁROLYI MIHÁLY MOLNÁR ERIKHEZ

(Párizs, 1947. december 1.)

Mint 124/pol. számú jelentésemben jelentettem, fokozódott a Németországban élő nyugatosok beözönlése Franciaországba. Ezzel kapcsolatban Foucoud százados, aki az International Refugee Organization¹ párizsi irodájának magyar referense, azzal a kéréssel fordult hozzánk, hogy szerezzük meg neki a magyar háborús bűnösök listáját, nehogy olyan „displaced person”-okat² támogassanak, akik a németekkel működtek együtt és ezért hagyták el Magyarországot. Foucoud urat ismételten megkértük arra, hogy ne támogasson olyan displaced personokat, akik sem a követségtől, sem valamilyen elismert zsidó jótékonyági szervtől származó iratot felmutatni nem tudnak, mert akinek nincsen ilyen irata, arról joggal feltételezhető, hogy a háború alatti politikai tevékenysége miatt van távol Magyarországtól. Benyomásom szerint azonban az IRO vezetősége ezt az argumentációt nem fogadja el, mert nem abból indul ki, hogy aki a mai magyar kormánnyal szemben áll, az fasiszta, hanem abból, hogy csak a kifejezetten háború alatti tevékenységük miatt a magyar igazságügyi hatóságok által megnevezett személyeket lehet háborús bűnösnek, együttműködő fasiszta elemeknek tekinteni Franciaországban. Éppen ezért érhetőnek tartom, hogy Foucoud százados a napokban ismét sürgette a magyar háborús bűnösök listáját, amelyet már annak idején kértem a külügyminisztériumtól.